

Різдвяні історії під подушку

КУПИТИ

Про книгу

Короткі оповідки й теплі ілюстрації обов'язково сподобаються маленьким читачам та їхнім батькам. «Різдвяні історії під подушку» занурять їх у вирій святкових приготувань і подарують відчуття справжнього різдвяного дива.

Різдво – це свято, якого з нетерпінням чекають усі лісові мешканці, бо ж саме на зимові свята трапляються дива та приємні несподіванки.

Не вірите? Тоді неодмінно зазирніть у гості до ведмедика Ву – він почастує вас запашними пампушками, а білчечка Ібі розкаже, куди зникають бублики з новорічної ялинки. Чи дізнається бабак Тобіас, який на дотик сніг, і чи здійсниться найзаповітніше бажання зайченятка Гудзика? Що попросило пінгвінятко Лорі у Санти й чому хом'ячок Хрум так боїться прогавити Різдво?

Розгортайте книжку та зустрічайте новорічні свята з новими друзями!

**ЧОРНІ
ВІВЦІ**

ISBN 978-617-614-304-8

Наталія Пашицька

Різдвяні історії під подушку

Різдвяні історії під подушку

Наталія Пашицька

Ілюстрації
Анастасії Хмари

ЧОРНІ БІБЦІ®

Наталія Пашинська

Різдвяні історії під подушку

Намалювала Анастасія Хмара

**Чорні вівці
2020**

УДК 82-342

П 22

Пашинська, Наталія

Різдвяні історії під подушку / Наталія Пашинська ; ілюстрації Анастасії Хмари. – Чернівці : Книги – XXI, 2020. – 112 с.

ISBN 978-617-614-304-8

Герої нової книжки української письменниці Наталії Пашинської не сидять на місці. Вони вигадливі, пустотливі, допитливі й неймовірно милі.

Короткі оповідки й теплі ілюстрації обов'язково сподобаються маленьким читачам та їхнім батькам. «Різдвяні історії під подушку» занурять їх у вирій святкових приготувань і подарують відчуття справжнього різдвяного дива.

© Книги – XXI, 2020

© Наталія Пашинська, 2020, *текст*

© Анастасія Хмара, 2020, *ілюстрації*

Усі права застережено

Чим пахне Різдво?

Із самого ранку мама-
енотиха заклопотано го-
тувала щось на кухні. Ма-
ленькі енотенята Там, Бім
і Бам принишкло сиділи

під столом і спостерігали, як мамині лапки швидко-швидко
бігають кухнею. У мами багато справ, та це й не дивно – на
носі Різдво!

Буль-буль-буль! – щось булькотить у каструльці.

Ш-ш-ш-ш! – шкварчить смачненьке на пательні.

А що там випікається в духовці?

Мама відчинила дверцята, а в енотенят аж очка від задо-
волення замружились: КЕКСИ! Та ще й із РОДЗИНКАМИ!

Мама обережно поставила деко на стіл, щоб кекси трохи
охолонули, і вирішила перевірити, чи готовий кисіль. Тато-
енот просто обожає вишневий кисіль!

А енотенята Там, Бім і Бам любляють кекси...

– Стривайте, – мама розгублено подивилась на деко. –
Але ж було вісім кексів. Я це точно пам'ятаю. А зараз лише
п'ять.

Мама заглянула під стіл і побачила трьох задоволених
енотенят, які ласували останніми крихтами кексиків.

– Мамо, – сказав Там. – Ми хотіли допомогти перекласти
кекси на тарілочку. Але тарілочка невелика, тому всі кекси
точно б не вмістились.

– Але тепер усе гаразд, – підхопив Бім. – А ще ми мо-
жемо допомогти перелити кисіль у гарненький глечик!
Можна?

Знайди шоколадні цукерки

У родини єнотів є незвичайна й весела традиція: кожного року напередодні

Різдва тато з мамою ховають шоколадні цукерки в хатинці, а маленькі єнотенята мають їх знайти. І хто більше за всіх знайде шоколадних цукерок – отримає подарунок. Готові? Почали!

Бім швиденько побіг у кухню, бо ж мама точно там щось заховала. Знайшов! Три шоколадні цукерочки в шухлядці, дві цукерки в кошику для фруктів, а ще чотири сховано в горнятку для кави. Побіг далі!

Єнотик Там, не втрачаючи ані хвилинки, побіг у вітальню. Де ж цукерки? Ага! Знайшов цукерку на полиці серед книжок, дві цукерочки тато з мамою заховали в горщиках із квітами, ще одну цукерку вдалося відшукати в шафі під ковдрою. Треба поспішати, бо, здається, Бім знайшов більше шоколадних цукерок! А де ж Бам?

– Баме! – занепокоєно гукнули тато з мамою, адже маленького єнотика ніде не було видно.

Двері, що вели до комірчини, тихенько прочинились, і родина єнотів побачила маленького Бама. Його носик і лапки були всі в шоколаді.

– Вибачте, – винувато пробубонів Бам. – Я знайшов цілу жменьку шоколадних цукерочок у комірчині й хотів їх принести. Але вони так смачно пахли, що я... що я... здається, я все з'їв.

Ох, і хто ж тепер отримає подарунок за найбільшу кількість знайдених шоколадних цукерочок?

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

BOOK2GO
ЕЛЕКТРОННІ КНИГИ

КУПИТИ